

anum í sólsetrinum við einum glasi av reyðvini.

— Broytingin kom, tá ið hon sat andlit til andlits við dóttur sína við eina ættarsamprøvning. Tann tá tjúgu ára gamla dótturin segði, at hon í øllum sinum barnaárum ikki kundi fara og leggja seg at sova, tí hon kendi seg so óróliga, einsamalla og sum átti hon ongan góðan, tá ið mamman var úti og drakk. Ístaðin sat hon í vindeygakarminum í morgunkápu og bara biðaði. Tá ið hon sá mammuna har niðri á gongubreytini koma vinglandi, fór hon og legði seg. Við hvørt svav hon, tá ið mamman kom inn, og við hvørt lætst hon at sova, fyri at mamman ikki skuldi verða harmabundin. Tá skilti eg, segði mamman, at tað fór ikki at verða gott at sita úti á svalanum og drekka reyðvin í sólsetri.

Skuldkenslurnar

— Tað er á hesi mentunarskúlu tað eigur at vera, greiðir Johan Liljenberg frá, ein slikur máttmikil kensluviðburður skal til, um tað skal eydnast at broyta samleika menniskjunnar og fáa hana til at fáa sær ein kunning og leita sær eitt annað liv.

— Tá ið vit royna at fáa sjúklingin veruliga at siggja, hvat hann hevur elvt til, og hvussu næstafólkið hevur livað, so er tað ikki fyri at økja um skuldkenslurnar. Tað er fyri at maður kensluliga skal góðtaka sjúku sína, og so sleppa av við skuldkenslurnar.

— Aftur at drekka hólga, tá ið tamarhaldið á brennivinum er farið, ber ikki til. Fyrr var eg ivingarsamur, um tað bar til aftur at læra drankarar at drekka við nógv, men í Amerika lærði eg, at tað er ómøguligt. Tað hjálpir til at skapa eitt slag av sinnisrø at geva seg yvir og skilja, at tú aldrin aftur kann drekka.

Ættarbregði

Drykkjuskapur kemst av ættarbregði og atgongd til rúsdrekka, greiðir Johan Liljenberg frá. At leita eftir samfelagsligum orsökum er eitt mistak.

— Mangir av sjúklingum mínum hava sagt frá, hvussu teir hava roynt at drukkið sum heilt ungir og tað kendist ovurhonds gott. Teir tóku beinanvegin ta avgerð at drekka seg fullan so ofta, høvið beyðst. Kanska er eisini ein annar drykkjuskapur til, ið byrjar á miðalaldri, men ættarbregði tykist at hava størri leiklut hjá teimum, ið byrja heilt ung — um tú eigur mammu ella pápa, ella bæð tvey,

ið eru rúsdrekka-misnýttarar, økist vandin fyri, at tú verður drankari frá 10 til 40 prosent. Eru drankarar í fleiri ættarliðum, verða fimti—seksti prosent av dreingjunum drankarar. Gentur frá drankarahúskjum fara at leita sær eftir einum drankara at gifta seg við, tí tá verður samljóð. Finna sær ongan, verða tær sjúkrasýstrar. Men ofta finna tær ein drankara og tá koma børn teirra til at hava brennivinsættarbregði báðumegin frá. Tí verður drykkjuskapur ein sjúka, ið hópast upp í ávisum ættum, soleiðis, at til er nógv ættarbregði ella eisini eingi, forkláar Johan Liljenberg.

— Var eg drankari og átti son, hevði eg sagt við hann: verð fráhaldandi, tí tað er nógv stórri vandi fyri, at tú verður drankari, enn at aðrir verða tað.

Skúlin

— Eg haldi at skúlin eigur at læra børnini, at tað er vandamiklari at drekka, tá ið tað eru drankarar í ættini. Men eg hevði eisini viljað, at skúlin hugsaði meira um stóðuna hjá børnunum hjá drankarunum. Tey kenna seg einsamøll. Einku barn í øllum heiminum hevur tað sum tey, halda tey.

— Tey verða avskeplað av at vaska upp í húskjum, ið er ovurhonds óðrvisi. Tað gevur sera vánaligt sjálvsálit. Teimum tarvast skilja, at tað er ikki teirra skuld, at mamman ella pápin drekkur.

— Í húsfólkaskránni á M.87 sleppa børn yvir tólv ár at vera við. Ikki er peningur til at hava tey yngri børnini við og tað harmar Johan Liljenberg.

— Ein tólv ára gamal drongur, ið var drankarabarn, segði frá øllum, ið hann noyddist at tola, aðrenn pápi hansara kom higar. Hann segði frá kenslum sínum av lætta:

— «Aðrenn kendi eg meg sum ein stein. Nú kenni eg meg sum ein eingil, ið kann flúgva...»

PÁLSSTOVA

Sera hugnaligt høli í Mykinesgøtu í Havn til útleigan.

Høli nøktar júst tín tørv. Við tí vælútgjörda køkinum, kann alt fyrireikast til veitslu og hugnakvöld.

Hølið er 300 m², har innbúgv og borðbúni er til 200 fólk. Eisini hugnaligt til minni samkomu. Væl egnað til:

Veitslur
Skeiðvirksemi
Samkomur
Bingo
ella eitt hugnakvöld.

Góðir parkeringsmøguleikar.

Ring og tosa við okkum, vit hava eitt hvørt til tín tørv. Eisini kann leigast steintoy, um veitslan er heima.

Pálsstova,
tlf. 13840, heima 13819

Viðgerð við PSYKODRAMA byrjar hálvan februar

Tilmelding hjá:

Daniella Strandberg, tlf. 19032

Anna Debes Hentze, tlf. 13504

Hensia Einarsson, tlf. 19543

bert millum kl. 17—19.

Seinasta tilmeldingarfrest: Mikudagin 5. februar.

BINGO HØVUDSVINNINGUR:

Dreingja-/Gentusúkkla

Black Hawk — Explorer ella onnur, ið hóska vinnandi gentuni/dreinginum.

BH- og Expl.-dømi:

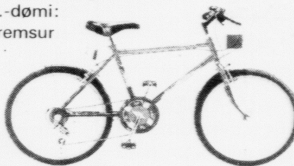
2", 2 felgubremsur

og 6 gear.

JOHN W. THOMSEN

Box 10 - 700 Klaksvík - Tlf. 55858 & 55256

—HEVUR FLESTAR OG BESTAR VINNINGAR!

— er altíð á staðnum

Diamantbrúdleyp

Friggjadagin 31. í hesum kunnu Óluva og Johan á Nýlendi í Hesti halda diamantbrúdleyp. Tað er óivað eindømi í Hest søgu, at hjún hava livað saman í 60 ár.

Sagt varð um Jansaguttarnar, at teir vóru lágr í gøtuni, men góður stírdil var í teimum kortini; tað sama kann sigast um Johan; kanska er hann av sama berginum brotin. Ikki er hann stórur í vavi, men øll, ið kenna hann, vita, at hann altíð hevur verið eitt arbeiðsgrev og altíð staðið fremst, tá ið tøk skuldu takast.

Í 1932, tá ið tey settu búgv, vóru ringar tíðir í Føroyum. Úrtøkan var litil, so væl skuldi húsast við tí, ið vanst, og har hevði Johan konuna góða. Ung vóru tey og stríggid var, men væl hevur gingist, sum vit nú siggja. Á Nýlendi er eitt valaheim, og øll kenna vit okkum vælkomin og hava har fingid mangan góðan bita. Enn sum fyrr er tað Óluva, ið stákast í køkinum, og hóast nógv er at gera, hevur hon altíð tíð at práta.

Tað hevur altíð gingið nógv fólk inn á Nýlendi, so diamantbrúðarparið er væl kent runt um í Føroyum og úttanlands við. Tey eru mentað fólk, fylgja væl við øllum, og hava lisið og lesa nógv, og tað er ikki lættisoppalesnaður, ið lisin verður.

Sjálvt um tey eru væl til aldurs, eru bæði virkin enn. Óluva strevast enn sum fyrr við tí, sum er at gera innanhýsis. Johan fekk eitt bakkast fyri nøkrum árum síðan, men er tó so frægur, at hann trívur í rokkin av og á.

Sjálvt um tit hava verið ymisk av lyndi, so hevur áralagið verið gott hesi 60 árin, ið farin eru. Okkara ynski og bøn skal vera, at Várharra, ið hevur stýrt skútu tykkara hesi 60 árin, má stýra henni har, ið slættest er, ta tíð, tit hava eftir at rógva saman. Eg vóni, at fjørðurin verður líka slættur sum hina ferð fyri hálvt hundrað árum síðani, tá ið tú, Johan, saman við einum hálvaksnum pilti ólavskudag í lantum báti av Velbastað róði út í Hest.

Hesin pilturin saman við sínari familju ynskir tykkum alt tað besta og Harrans signing framyvir.

Skyldmaður sunnan av landi